

Dondeyne had een van de zeven Verboden Boeken onder zijn schort verstopt en Louis meegelokt. Zij zaten onder de slingerplanten van de grot van Bernadette Soubirous.

Dondeyne's Boek was *ABC*, een weekblad van de socialisten dat vast en zeker op de Index van het Vaticaan stond en dat hij van zijn broer gekregen had toen hij in het ziekenhuis lag. Hij was daar vandaan gekomen met een scharlaken oor, waar hij vaak aan trok. Overdag lag het Boek onder zijn kast, met zijn bottines ervoor.

De vier pagina's die nu ontbraken lagen glanzend, ongekreukt maar gerafeld aan de randen, onder het blauwe pakpapier in de lade van Dondeyne's lessenaar. Voor alle veiligheid had hij het papier vastgeprikt met punaises – duimspijkers moet je zeggen, eiste Louis' Peter, maar Louis zei het nooit, hij werd al genoeg uitgelachen om zijn uitspraak.

De opgevouwen bladzijden glommen in de zon en waren in het midden heerlijk gespleten door de schaduw en de gekartelde scheur. Louis zou nooit zijn eigen Verboden Boeken vaneenrijten, zelfs niet in het dreigendste gevaar om ontdekt te worden. Maar Dondeyne was een Hottentot.

De vier Apostelen hadden zeven Verboden Boeken. Vlieghe had er drie, *Liefde in den mist*, een programma van de operette 'Rose-Marie', en het gevaarlijkste, een levensbeschrijving van G.B. Shaw, de ketter en vrijmetselaar. Byttebier had *Vertellingen van de Zuidzee* en een foto van Deanna Durbin in onderjurk, erg genoeg om als Boek beschouwd te worden. Het Boek van Louis zou hem misschien niet in opspraak hebben gebracht als de Zusters het gevonden hadden, hij had het ook openlijk tussen de beduimelde, lekker ruikende Davidsfondsboeken die hij na het Paasverlof had meegebracht kunnen schuiven, maar was het opzet al niet voldoende als je heimelijk een

Dondeyne avait dissimulé l'un des sept Livres Interdits sous son tablier et il avait appelé Louis. Ils étaient sous les lianes de la grotte de Bernadette Soubirous.

Le « Livre » de Dondeyne était *ABC*, un hebdomadaire socialiste qui figurait à coup sûr à l'Index du Vatican et qu'il avait reçu de son frère lorsqu'il était à l'hôpital. Il en était revenu avec une oreille écarlate qu'il tirait tout le temps. Pendant la journée, le Livre se trouvait sous son armoire, caché par ses bottines.

Les quatre pages qui y manquaient se trouvaient, lisses et non chiffonnées, mais déchiquetées sur les bords, sous le papier bleu dans le tiroir du pupitre du Dondeyne. Pour plus de sûreté, il avait fixé le papier avec des punaises — ne dis pas *punésse* mais *punaize*, exigeait le Parrain de Louis, mais Louis ne le disait jamais, on se moquait trop de sa prononciation.

Les pages dépliées luisaient au soleil, douloureusement fendues en leur milieu par l'ombre et la déchirure dentelée. Ce n'est pas Louis qui aurait jamais lacéré ainsi son Livre Interdit, pas même dans le péril extrême d'être découvert. Mais Dondeyne était un Hottentot.

Les quatre Apôtres avaient sept Livres Interdits. Vlieghe en avait trois : *Amour dans la brume*, un programme de l'opérette *Rose Marie* et le plus dange-reux de tous, une biographie de G. B. Shaw, hérétique et franc-maçon. Byttebier avait *Récits des Mers du Sud* et une photo de Deanna Durbin en combinaison, bien suffisante pour être considérée comme Livre. Le Livre de Louis ne lui aurait peut-être pas attiré d'ennuis si les